

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

Poslovni broj: 18.UsI-3464/16-15

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	13.11.2017. 10:31:01		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/16-01/18	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-17-6		0	

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Željki Zrilić Ježek, kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje Marine Radović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja , iz , protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9. uz sudjelovanje zainteresirane osobe i (ranije:

), radi rješavanja spora između korisnika i operatora javnih komunikacijskih usluga, nakon održane javne i usmene rasprave, 30. listopada 2017.,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/15-01/171, Urbroj: 376-05/MS-15-05 (IM) od 19. svibnja 2015.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/15-01/171, Urbroj: 376-05/MS-15-05 (IM) od 19. svibnja 2015. odbija se zahtjev tužitelja za rješavanje spora u vezi s prigovorom za naplatu opreme na računu za studeni 2014. za pretplatnički broj od strane

Tužitelj u tužbi navodi kako je u prigovoru napisao da ne želi platiti traženi iznos od 1.121,47 kn za telekomunikacijsku opremu koju je vratio tek nakon 30 dana. Navodi da opremu nije vratio jer mu nitko nije iz javio da istu vrati. Ističe kako je s raskinuo ugovor nakon 2 godine i 2 mjeseca jer nije bio zadovoljan prijemom signala, brzinom interneta, a i jer su mu šest puta morali mijenjat telekomunikacijsku opremu koja se stalno kvarila. Nakon isteka dvije godine koje su ga ugovorom vezale, nije potpisao nikakav daljnji ugovor za produljenje sa . Tužitelj navodi da nije raskinuo ugovor prijevremeno, nego je raskinuo kad više nije bilo ugovorom veza za što znači da mu se ne može naplatiti raskid prijevremenog ugovora, oprema se vraća ukoliko se ugovor raskine prijevremeno što u njegovom slučaju nije tako.

Slijedom navedenog, predlaže da Sud poništi osporavanu odluku.

Tuženik je dostavio odgovor na tužbu u kojem navodi kako je u tijeku postupka nesporno utvrđeno kako je tužitelj 22. kolovoza 2012. potpisao zahtjev za zasnivanje pretplatničkog odnosa s operatorom javnih komunikacijskih usluga. On je da je tom prilikom svojim potpisom potvrdio da je upoznat i da u cijelosti prihvaća opće uvjete poslovanja, uvjete korištenja usluga i cjenik usluga. Također je nesporno utvrđeno kako je tužitelj raskinuo pretplatnički ugovor 1. listopada 2014., a da je terminalnu opremu vratio tek 22. prosinca 2014., dakle protekom roka od 30 dana koji je određen člankom 4. stavka 4. točka 8. Općih uvjeta poslovanja. Imajući u vidu gornje navode, proizlazi kako je korisnik obzirom na potpisivanje pretplatničkog ugovora morao biti upoznat s općim uvjetima poslovanja koji čine sastavni dio pretplatničkog ugovora, a na koje je pristao svojim potpisom te da je bio upoznat s rokom i obvezom povrata opreme nakon raskida pretplatničkog ugovora te da je bio upoznat s činjenicom da oprema prelazi u njegovo vlasništvo ukoliko ne izvrši povrat iste.

Slijedom navedenog, predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu ističe kako je tužitelj 22. kolovoza 2012. sklopio pretplatnički odnos s operatorom javnih komunikacijskih usluga te je sklapanjem pretplatničkog odnosa u cijelosti prihvatio odredbe Općih uvjeta poslovanja te važeće Uvjete korištenja i cijena usluga unutar ugovorenog tarifnog paketa, odnosno prihvatio je sva prava i obveze koje nastaju sklapanjem pretplatničkog odnosa. Nadalje nakon jednostranog raskida pretplatničkog ugovora tužitelja s operatorom javnih komunikacijskih usluga do kojeg dolazi zbog promjene operatera, tužitelj nije postupio sukladno svojim obvezama odnosno nije vratio terminalnu opremu koja je u vlasništvu operatora javnih komunikacijskih usluga, a koje uvijete je prihvatio potpisivanjem pretplatničkog ugovora. Budući da tužitelj nije postupio u skladu s gore odredbom čl. 4. st. 4. toč. 8. Općih uvjeta poslovanja, tužitelj nije izvršio povrat opreme potrebne za korištenje usluge u roku od 30 dana od prestanka pretplatničkog ugovora, a operator javnih komunikacijskih usluga je na račun za studeni 2014. godine naplatio opremu u skladu s važećim cjenikom. Tužitelju je i nakon zaprimanja računa trebalo više vremena da vrati terminalnu opremu, točnije istu je vratio 22. prosinca 2014. godine, što jedino i isključivo ukazuje na očiti nemar tužitelja i nepoštivanje odredbi Općih uvjeta koje su sastavni dio svakog pretplatničkog ugovora. Dakle, tužitelju je, premda je bio upoznat s rokovima i uvjetima trebalo gotovo tri mjeseca da vrati terminalnu opremu. Tužitelj je samo izazvao nepotrebne troškove i uvukao zainteresiranu stranu u nepotrebne postupke, jer iako nije vratio opremu u roku od 30 dana sukladno Općim uvjetima, od dana raskida ugovorne obveze, imao je mogućnost to učiniti prije izdavanja računa od strane zainteresirane osobe, dakle imao je dodatnih 30 dana za povrat terminalne opreme i prije samog primitka računa. Nastavno na navedeno, razvidno je kako tužitelj nije uopće imao namjeru vratiti terminalnu opremu te je reagirao tek po ispostavljanju računa.

Slijedom navedenog, zainteresirana osoba predlaže odbiti tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Radi ocjene zakonitosti osporavanog rješenja, Sud je izvršio uvid u spis tuženika i isprave priložene spisu, te je uzeo u obzir provedene dokaze i činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i dokaze provedene u ovom upravnom sporu.

Sud je održao usmenu i javnu raspravu 19. listopada 2017., te je time strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17.) dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka, te o svim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužitelja neosnovanim.

Uvidom u priloženi spis predmeta utvrđeno je da je tužitelj 22. kolovoza 2012. sklopio pretplatnički ugovor sa zainteresiranom osobom, za broj priključka - , za uslugu i Internet opciju FLAT net**. Ugovor je sklopljen na neodređeno vrijeme s obaveznim trajanjem od 24 mjeseca. Potpisom ovog ugovora tužitelj prihvaća Opće uvjete poslovanja zainteresirane osobe, koje čine sastavni dio pretplatničkog ugovora.

Tužitelj podnosi tuženiku zahtjev za rješavanje spora 10. veljače 2015., radi prigovora koji podnosi za račun u studenom 2014. te ističe kako je želio osobno vratiti opremu zainteresiranoj osobi, ali ju nisu htjeli primiti pa ju je poslao poštom. Naglašava da obavijest zainteresirane osobe od 9. rujna 2014. o povratu opreme u roku od 30 dana nikad nije zaprimio.

Nastavno, iz spisa predmeta proizlazi kako je tužitelj raskinuo pretplatnički ugovor nakon proteka ugovornog roka od 24 mjeseca, dana 1. listopada 2014., uz promjenu operatora.

Po Jedinstvenoj izjavi tužitelja o raskidu ugovora s postojećim operatorom pokrenuta je od strane zainteresirane osobe procedura deaktivacije usluge koja je uslijedila 1. listopada 2014.

Člankom 4.4.8. Općih uvjeta poslovanja zainteresirane osobe (izdanje 14/2014 od 13. lipnja 2014.) propisano je da u slučaju jednostranog raskida pretplatničkog ugovora sklopljenog na daljinu ili izvan poslovnih prostora korisnik je dužan u roku od 14 dana od dana dostave obavijesti o jednostranom raskidu ugovora, na adresu o svom trošku, dostaviti/vratiti svu terminalnu opremu i uređaje u vlasništvu , a u svim ostalim slučajevima prestanka pretplatničkog ugovora u roku od 30 dana od dana prestanka pretplatničkog ugovora. Ukoliko korisnik nije u mogućnosti vratiti primljenu opremu, dužan je podmiriti cjelokupnu vrijednost iste u iznosu navedenom u cjeniku, odnosno drugom odgovarajućem dokumentu u kojem je navedena cijena opreme. može korisniku staviti na raspolaganje terminalnu opremu koja, pod određenim uvjetima definiranim u pretplatničkom ugovoru može prijeći u vlasništvo korisnika.

Budući da je prema stanju spisa predmeta utvrđeno da je tužitelj terminalnu opremu vratio 22. prosinca 2014. iako je sukladno citiranoj odredbi Općih uvjeta poslovanja bio dužan istu vratiti u roku od 30 dana od dana raskida pretplatničkog ugovora koji je nastupio 1. listopada 2014., tuženik je pravilno odbio zahtjev za rješavanje spora, jer ne postoji zakonska osnova za umanjeње računa za studeni 2014. kojim je tužitelju naplaćena vrijednost predmetne opreme. Nastavno, nije od utjecaja na zakonitost osporenog akta niti činjenica što tužitelj nije primio dopis kojim ga zainteresirana osoba poziva na vraćanje opreme, budući da takva obveza za zainteresiranu osobu niti ne proizlazi iz citirane odredbe Općih uvjeta poslovanja.

Slijedom svega navedenog, osporeno rješenje se ocjenjuje zakonitim, stoga je temeljem odredbe članka 55. stavak 3. a u svezi s člankom 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 30. listopada 2017.

Sutkinja:
Željka Zrilić Ježek, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka (5 primjeraka) za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. Zakona o upravnim sporovima).

DNA:

- 1.
2. Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti, 10000 Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
- 3.
4. Objaviti u Narodnim novinama, nakon pravomoćnosti presude, sukladno odredbi članka 14. stavak 7. Zakona o elektroničkim komunikacijama
5. U spis

Za točnost otpisak ovlašteni službenik:
Snježana Miletić

